

Epíclesi. Reforma de l'església dels dominics a Barcelona

Dv, 2/11/2018 per Eloi Aran Sala
[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

(Eloi Aran / Imatges: [@martibech](#)) Des del passat mes de setembre està ja en funcionament la reformada església de Ntra. Sra. Del Rosari, del convent de Santa Caterina dels Pares Dominics, situada al Carrer d'Ausiàs Marc, 54. L'església va ser projectada per [Gabriel Borrell i Cardona](#) l'any 1897 en estil neogòtic, tal com s'estilava aleshores. Del projecte original a l'estat actual es poden veure diverses modificacions, ja en la façana, que estava separada de les parets mitgeres i no tenia les dues portes laterals actuals, com en l'espai posterior a l'absis que es va reconvertir en una gran sala d'accés a la sagristia i a la Capella del Santíssim.

La reforma de l'església ha estat impulsada per la comunitat conventual dels Dominics a Barcelona, amb el suport de la seva Província, i ha comptat amb la direcció de [T113-Taller d'Arquitectura](#) i la participació de l'artista [Goretti Pomé](#). Pel que fa a l'apartat de l'arquitectura, la intervenció ha consistit en concentrar les activitats pastorals de caràcter sacramental al mateix temple, com ara incorporar dos espais pel sagrament de la reconciliació o un altre dedicat a la devoció de Sant Martí de Porres; restaurar la pell interior del temple i la seva il·luminació, ressaltant les motllures de les nervadures i aclarint la resta de la superfície; i, també, incorporar un terra radiant aprofitant la creació de una nova solera i paviment del temple.

La concentració de l'activitat sacramental a l'àrea del temple ha estat motivada per la sectorització que s'ha dut a terme, separant la nau neogòtica de l'espai posterior. Aquesta decisió ha comportat l'aparició d'un nou final del temple i el cegament dels arcs del presbiteri. En aquest punt és on ha entrat la participació de l'artista Goretti Pomé, a qui se li va encarregar una intervenció que, tot sent contemporània i mistagògica, anés acordada amb la intervenció general de reforma. D'aquí ha sorgit la obra que du per títol "**Epiclesi**", de la qual en Xabier Gómez op en fa la següent explicació:

"Epiclesis és el nom que rep en l'acció litúrgica la invocació de l'Esperit Sant. El culte cristià es realitza sempre "en esperit i veritat". El presbiteri d'una església es l'espai més important, on són situats l'altar (representació de Crist en el seu misteri pasqual) i l'ambó, taula de la Paraula.

Al voltant d'ells, s'ha desplegat un mural-tríptic on es representa en llenguatge conceptual la invocació i presència de l'Esperit Sant en l'acció litúrgica-sagramental i la vida del Poble de Déu, tal com l'Escriptura i la tradició ens ho han transmès. El mateix Esperit, que parlà per mig dels profetes, que actuava en la vida de Jesús, i "cobrí amb la seva ombra" a la Verge Maria.

Els cercles i la vibració de la pintura ens evocuen el dinamisme de la Trinitat Indivisible, la seva comunicació. Els traços verticals, als set dons de l'Esperit Sant, (tres en el plafó de l'esquerra y quatre en el de la dreta). Aquestes franges descendents recorden la kènosi, l'abaixament del Fill de Déu par tal d'eleva a la humanitat y portar-la amb ell al Pare. Sobre elles s'han escrit vint paraules, els vint misteris del Rosari, "compendi de l'Evangeli", convidant a la seva meditació. Pintades com un remoreig aquestes paraules permeten resseguir els principals moments de la vida de Jesús y de Maria per tal de fer-los nostres. Al centre, connectant els misteris de goig i de llum i els de passió i glòria, es troba representada l'eucaristia, acció de la Trinitat també evocada per tres punts de llum en relleu. Sobre aquesta tela trobem la imatge titular de l'església conventual, la Verge del Rosari i Sant Domènec de Guzmán. Així com por Maria el Fill de Déu es va fer home i va entrar en la nostra història, així l'eucaristia actualitza la seva presència per mig de la celebració del misteri pasqual cada diumenge.

La devoció a Maria, la celebració de l'eucaristia i la contemplació de la Paraula són pilars de l'espiritualitat catòlica i dominicana. Maria ens recorda: "feu el que Ell us digui". Amb Sant Domènec lloem, beneïm i prediquem.

Por últim, les tonalitats blavoses i blanques d'aquest retaule contemporani, inspirades en les tonalitats del vestit de la talla de la Verge del Rosari i del seu Fill en braços, dialoguen amb la llum que projecta la rosassa de la façana principal. Lumen cum pacem!

La celebració de la fe i els sagraments, la meditació del Sant Rosari, l'escolta de la Paraula o la pregària en silenci en aquest espai sagrat, ens obren a la presència invisible i eficaç de l'Esperit Sant. Pare amorós del pobre, font del més gran consol, l'acció del qual ens fa ésser Església en sortida. Ens introdueix en la comunió amb el Pare i el Fill, i ens enforteix en el compromís a favor d'un món millor."

